FLAVIUS IOSEPHUS

Klosterneuburg, Ende 12. Jh.

Seite 54r

Quelle: https://manuscripta.at/?ID=671
Copyright: Klosterneuburg, Augustiner-Chorherrenstift

mors ipsi grauior erat non ppter solam eius
iniuriam si eam ppter ipsam cognationem quan
do eius morte eam filia tua necabit pene ani
gaudium coniugii uenens adiuditatis
obprium. Hec & cogitans pater ad clementiam
conuertere & nichil committens iniuria p
mum quidem qd nobis magnum beneficium
prestitit tue salutis qui malo spiritu & demonib;
inte seuientib; illos quidem expulit pacem
tue anime condonauit. sedo aut quo &
utrius hostib; ultrise. Hec & eum obliuisci
turpissimum est. His g sermonib; mitigat
saul. iurauit filio nichil dauid iniuste fore
passurum sermone iusto. & iucundia regis
subiecit & metum. Ionathas autem euocatum
dauid indicauit ei de sua salute quia impe
ratis a patre eumq; deduxit ad regem &
erat in conspectu ipsius sicut p. Lode v tempe
palestinus bella gerentib; denuo siphebreos
saul dauid contra hostes cum exercitu desti
nauit & congressus aduersos eos multos ex
pstrauit victorq; reuersus est ad regem. Qe
saul non sicut speraut post bella suscepta si
potius eius felicitate contristatus e tam
illius bonis actib; uideret ipse deceptus fur
bare. uocans dauid in domo in qua iacebat
tenens lanceam cum psallere & ymnos can
tare precepit. Quo iussi faciente insurgens
meam lancea iaculatus e eamq; dauid pru
dens declinauit. fugitq; in domum suam &
inea tota die p mansit nocte v mittens
iussit eum usq; ad diluculo custodire ne
latenter effugere. quem mane deduc. ad
publicum traheretur ad mortem. Michol autem
dauid coniux filia regis cognita uoluntate
patris. dauid indicauit dubiam spem ei iute
consipiens & de anima patris sua diffidens.
Neq; enim se credebat posse habere uitam
si fuisse illi amore priuata eiq; dixit. no
te hic coniux solus ortus inuenitur nam te
ulteriori non iudebo si fuge etiam dum tibi plaut
fuga presidium faciatq; tibi hanc dns longi
orem. Scito enim te a patre meo si inuenit
fueris occidendum. Quo dicto eum pfenes
tram deposuit & dimisit. Deinde constituit
lectulum quasi egrotantis. & sub saga pellem
capre sub posuit. Die v sedo misit pater ei
ut dauid deduceret ad eum. Illa v nuntians eum
qd nocte fuisse factus infirmus & ostendens ei
lectulum cooptum dum gereret qd sub saga iacet
pulpitaret egrotum uere esset & dormire dauid
qui missi fuerant credidere. Renuntiantib; aut
illis infirmum factum esse nocte. iussit sic adduci
eum se uelle punire dies. Qui uenientes ad lec
tulum disco opientes & deceptione inuenientes
factam ab eius uxore renuntiauere regi. Quam
dum culpare pater eo qd eius quidem liberauit
inimicum. illum v decepit. satis esset simile lo
quens quasi eam adhec non consentiente dauid
occidere uoluisse. & hoc psaltis sue timore fe
cisse. p qua ei deberet ignoscere. quia hoc ne
cessitatis causam uoluntatis efficere. adiciens
atq; dicens. Arbitror enim pater qd illum uoluisti
punire sicut me poti liberare. Et saul equidem
puelle uenia dedit. dauid enim declinauit
apiculo & uenit ad samuel ppham in ramatha
ei regis insidias indicauit & qd iaculo eius
pene fuisse extinctus. dum neq; eirca eum ex
stiterit inimicus neq; eirca hostium certamen
infirmus. si inomnib; & pius & felix que
magis causa dauid in uidiam generauit. log
noscens itaq; ppha regis iniustiam ramatham
eunitate reliquit & deducens dauid ad quen
dam locum noie galboa commorabat illic cum
eo. sicq; nuntiatum fuisse saul eo qd dauid
esset apud ppham misit armatos eumq; ad se
conphendendum iussit adduci. Qui eum uenisse
ad samuel inuenientes ecclam pphartum parti
cipari seo spiritu cepere. Saul autem hoc audiens sup
dauid alios destinauit. Et illis de facientib;
denuo misit alios. Pphantib; autem & ipsis qui
tertio fuerant missi adultimum iratus ipse p
rexit. Cum iam v erat in primo ante quam eum
uidere samuel pphare cepit. eum pulsu amis
factus e & exutus uestem tota die canebat &
nocte. dauid & samuele uidentib;. Ionathas
v saul filium occurrens dauid v de patris eius
insidis ingemiscente atq; dicente quia dum
nichil iniquum gessisse neq; peccasse. eum ei pater
occidere festinaret rogabat ut nichil tale sus
picaret neq; derogantib; si qui forte huiusmi
cent credere. si ut a se respicere. securus esset
nichil enim tale in eo cogitante patre. Nam
si cogitasse ei sine dubio pandisse. dum

Cuiq; rege pueris astantibus demon agere. spe